

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การเสนอรายงานผลการวิจัยเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร” แบ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยใช้สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) คือ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าความแปรปรวน โดยนำเสนอข้อมูลในรูปตารางเพื่ออธิบายข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ข้อมูลด้านลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้
2. การเปิดรับสื่อและการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา
3. การพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา
4. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา
5. ทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเพศศึกษา
6. ทัศนคติเรื่องเพศศึกษา

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ในการทดสอบสมมติฐานทั้ง 5 ข้อ ดังนี้

1. ใช้สถิติ t – test และ One – Way ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ
2. ใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

ตอนที่ 3 การรวบรวมข้อมูลจากคำถามปลายเปิด โดยนำเสนอในรูปของตารางและการสรุปประเด็นสำคัญ เพื่ออธิบายข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อต่างๆ
2. เหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการและไม่ต้องการให้มีการการสอนเพศศึกษา

- 3.อายุที่เหมาะสมที่ควรเริ่มมีการสอนเพศศึกษา
- 4.การสอนเพศศึกษาที่จะดึงดูดความสนใจของวัยรุ่นได้
- 5.สื่อในการสอนเรื่องเพศศึกษาที่สามารถเข้าถึงวัยรุ่นได้
- 6.ประเด็นในการสอนเรื่องเพศศึกษา
- 7.ลักษณะของผู้สอนเพศศึกษา

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

1. ลักษณะทางประชากรของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างในเรื่องเกี่ยวกับเพศ อายุ ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่ได้รับจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง ซึ่งสามารถแจกแจงได้ดังนี้

ตารางที่ 1

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	210	50.0
หญิง	210	50.0
รวม	420	100.0

จากตารางที่ 1 พบว่า วิทยาลัยที่ได้ศึกษาในครั้งนี้นี้ทั้งหมด 420 คน ประกอบด้วยเพศชายและเพศหญิงในสัดส่วนที่เท่ากัน คือ เพศชายจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0 และเพศหญิงจำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 50.0

ตารางที่ 2
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
13 – 15 ปี	134	31.9
16 – 18 ปี	134	31.9
19 – 21 ปี	152	36.2
รวม	420	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า วิทยาลัยที่ศึกษาในครั้งนี้ กลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด คือ กลุ่มที่มีช่วงอายุระหว่าง 19 – 21 ปี จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 36.2 โดยวิทยาลัยที่มีช่วงอายุระหว่าง 13 – 15 ปี และ 16 – 18 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือกลุ่มละ 134 คน คิดเป็นร้อยละ 31.9

ตารางที่ 3

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	122	29.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช. หรือเทียบเท่า	123	29.3
ปวส. หรืออนุปริญญา หรือเทียบเท่า	11	2.6
ปริญญาตรี	164	39.0
รวม	420	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า วิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีจำนวนมากที่สุด คือ 164 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 รองลงมา คือ วิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, ปวช. หรือเทียบเท่า และวิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 29.3 และ 29.0 ตามลำดับ สำหรับระดับการศึกษาที่มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างน้อยที่สุด คือ วิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาปวส. หรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 4
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามค่าใช้จ่ายที่ได้รับ
จากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ/เดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 500 บาท	2	0.5
500 – 1,500 บาท	55	13.1
1,501 – 2,500 บาท	97	22.9
2,501 – 3,500 บาท	86	20.4
3,501 – 4,500 บาท	54	12.9
4,501 – 5,500 บาท	27	6.4
5,501 – 6,500 บาท	28	6.7
6,501 – 7,500 บาท	6	1.4
7,501 – 8,500 บาท	17	4.0
8,501 – 9,500 บาท	4	1.0
ตั้งแต่ 9,501 บาทขึ้นไป	9	2.0
ไม่ตอบ	35	8.3
รวม	420	100

จากตารางที่ 4 พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับค่าใช้จ่ายที่ได้รับต่อเดือน 1,501 – 2,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 22.9 รองลงมา คือ 2,501 – 3,500 บาท และ 500 – 1,500 บาท คิดเป็นร้อยละ 20.4 และ 13.1 ตามลำดับ

2. การเปิดรับสื่อและการแสวงหาข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

เป็นการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างในเรื่องการเปิดรับข่าวสาร โดยพิจารณาจากความถี่ในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา จากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ โดยปรากฏผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่ ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน

สื่อมวลชน	ความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา							ระดับการเปิดรับข่าวสาร
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคยได้รับ	\bar{X}	S.D.	
หนังสือพิมพ์	32 (7.6)	104 (24.8)	184 (43.8)	82 (19.5)	18 (4.3)	3.12	0.95	ปานกลาง
นิตยสาร/วารสาร	36 (8.6)	116 (27.6)	163 (38.8)	81 (19.3)	24 (5.7)	3.14	1.01	ปานกลาง
วิทยุ	8 (1.9)	39 (9.3)	117 (27.9)	155 (36.9)	101 (24.0)	2.28	0.99	น้อย
โทรทัศน์	81 (19.3)	148 (35.2)	127 (30.2)	53 (12.6)	11 (2.6)	3.56	1.02	ปานกลาง
อินเทอร์เน็ต	109 (26.0)	113 (26.9)	103 (24.5)	52 (12.4)	43 (10.2)	3.46	1.28	ปานกลาง
ภาพยนตร์	66 (15.7)	149 (35.5)	137 (32.6)	52 (12.4)	16 (3.8)	3.47	1.02	ปานกลาง
หนังสือการ์ตูน	73 (17.4)	109 (26.0)	113 (26.9)	85 (20.2)	40 (9.5)	3.21	1.22	ปานกลาง
รวม						3.18	0.61	ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่า วิทยาลัยเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาจากสื่อมวลชน โดยรวมคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.18 ซึ่งหมายความว่าวิทยาลัยเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อมวลชนโดยรวมในระดับปานกลาง โดยเปิดรับจากสื่อโทรทัศน์มากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับสื่ออื่นๆ รองลงมา คือ การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อภาพยนตร์ และเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นอันดับที่สามและจากสื่อหนังสือการ์ตูนเป็นอันดับที่ 4

ตารางที่ 6
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่
ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล

สื่อบุคคล	ความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา						\bar{X}	S.D.	ระดับการเปิดรับข่าวสาร
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคยได้รับ				
พ่อแม่/ผู้ปกครอง	30 (7.1)	40 (9.5)	131 (31.2)	167 (39.8)	52 (12.4)	2.59	1.05	ปานกลาง	
เพื่อน	196 (46.7)	141 (33.6)	65 (15.5)	13 (3.1)	5 (1.2)	4.21	0.90	มาก	
ครู/อาจารย์	29 (6.9)	101 (24.0)	170 (40.5)	104 (24.8)	16 (3.8)	3.05	0.96	ปานกลาง	
ญาติ พี่น้อง	13 (3.1)	36 (8.6)	135 (32.1)	138 (32.9)	98 (23.3)	2.35	1.03	ปานกลาง	
คนรัก	50 (11.9)	53 (12.6)	85 (20.2)	55 (13.1)	177 (42.1)	2.39	1.43	ปานกลาง	
รวม						2.92	0.62	ปานกลาง	

จากตารางที่ 6 พบว่า วัยรุ่นเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อบุคคลโดยรวมคิดเป็นค่าเฉลี่ย คือ 2.92 ซึ่งหมายความว่าวัยรุ่นเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อบุคคลโดยรวมในระดับปานกลาง โดยวัยรุ่นจะเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนมากที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับสื่อบุคคลประเภทอื่น โดยมีค่าเฉลี่ยการเปิดรับถึง 4.21 และจัดว่ามีระดับการเปิดรับข่าวสารมาก รองลงมาคือ การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากครูอาจารย์ และเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากพ่อแม่หรือผู้ปกครองเป็นอันดับสามและจากคนรักเป็นอันดับที่สี่

ตารางที่ 7
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความถี่
ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ

สื่อเฉพาะกิจ	ความถี่ในการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา						\bar{X}	S.D.	ระดับการเปิดรับข่าวสาร
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคยได้รับ				
แผ่นพับ/แผ่นปลิว	7 (1.7)	49 (11.7)	124 (29.5)	129 (30.7)	111 (26.4)	2.31	1.04	น้อย	
คู่มือ/เอกสาร/จุลสาร	34 (8.1)	79 (18.8)	146 (34.8)	124 (29.5)	37 (8.8)	2.88	1.07	ปานกลาง	
หนังสือเรียน	48 (11.4)	104 (24.8)	167 (39.8)	84 (20.0)	17 (4.0)	3.20	1.02	ปานกลาง	
วิดีโอเทป/วีซีดี	124 (29.5)	84 (20.0)	86 (20.5)	62 (14.8)	64 (15.2)	3.34	1.42	ปานกลาง	
ภาพโฆษณา	24 (5.7)	79 (18.8)	148 (35.2)	126 (30.0)	43 (10.2)	2.80	1.04	ปานกลาง	
รวม						2.90	0.70	ปานกลาง	

จากตารางที่ 7 พบว่า วิทยุรับเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาจากสื่อเฉพาะกิจโดยรวมคิดเป็นค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.90 ซึ่งหมายความว่า วิทยุรับเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อเฉพาะกิจโดยรวมในระดับปานกลาง โดยวิทยุรับเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากวิดีโอเทปและวีซีดีมากที่สุด รองลงมา คือ การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากหนังสือเรียน และเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากคู่มือ เอกสารหรือจุลสารเป็นอันดับที่สาม

ตารางที่ 8
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับ
การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อมวลชน

ระดับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน	จำนวน	ร้อยละ
เปิดรับข้อมูลข่าวสารน้อย	36	8.6
เปิดรับข้อมูลข่าวสารปานกลาง	294	70.0
เปิดรับข้อมูลข่าวสารมาก	90	21.4
รวม	420	100.0

จากตารางที่ 8 เมื่อแบ่งระดับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อมวลชนเป็น 3 ระดับแล้ว พบว่า วิทยุส่วนใหญ่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 70.0 รองลงมา คือ วิทยุที่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารมาก คิดเป็นร้อยละ 21.4 และวิทยุที่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารน้อยคิดเป็นร้อยละ 8.6

ตารางที่ 9
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับ
การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อบุคคล

ระดับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เปิดรับข้อมูลข่าวสารน้อย	65	15.5
เปิดรับข้อมูลข่าวสารปานกลาง	311	74.0
เปิดรับข้อมูลข่าวสารมาก	44	10.5
รวม	420	100.0

จากตารางที่ 9 เมื่อแบ่งระดับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อบุคคลเป็น 3 ระดับแล้ว พบว่า วิทยุส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 74.0 รองลงมา คือ วิทยุที่เปิดรับข้อมูลข่าวสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 15.5 และวิทยุที่มีการเปิดรับข้อมูลข่าวสารมาก คิดเป็นร้อยละ 10.5

ตารางที่ 10

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับ
การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อเฉพาะกิจ

ระดับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ	จำนวน	ร้อยละ
เปิดรับข้อมูลข่าวสารน้อย	91	21.7
เปิดรับข้อมูลข่าวสารปานกลาง	275	65.5
เปิดรับข้อมูลข่าวสารมาก	54	12.8
รวม	420	100.0

จากตารางที่ 10 เมื่อแบ่งระดับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อเฉพาะกิจ เป็น 3 ระดับแล้ว พบว่า วิทยุส่วนใหญ่เปิดรับข้อมูลข่าวสารปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมา คือ วิทยุที่เปิดรับข้อมูลข่าวสารน้อย คิดเป็นร้อยละ 21.7 และวิทยุที่เปิดรับข้อมูลข่าวสารมาก คิดเป็นร้อยละ 12.8

ตารางที่ 11
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการแสวงหาข้อมูล
ข่าวสารจากแหล่งข้อมูลแต่ละประเภท

ประเภทของแหล่งข้อมูล	แสวงหาข้อมูลข่าวสาร		ไม่แสวงหาข้อมูลข่าวสาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พ่อแม่หรือผู้ปกครอง	113	26.9	307	73.1
เพื่อน	348	82.9	72	17.1
ครู อาจารย์	63	15.0	357	85.0
ญาติ พี่น้อง	56	13.3	364	86.7
คนรัก	106	25.2	314	74.8
นิตยสาร วารสาร หรือหนังสือ	189	45.0	231	55.0
อินเทอร์เน็ต	192	45.7	228	54.3
หนังสือพิมพ์	111	26.4	309	73.6
วิดีโอหรือวีซีดี	171	40.7	249	59.3
ภาพยนตร์	131	31.2	289	68.8
ประสบการณ์ตรงด้วยตนเอง	91	21.7	329	78.3

จากตารางที่ 11 พบว่า วัยรุ่นแสวงหาข้อมูลข่าวสารจากเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.9 รองลงมา คือ อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 45.7 และจากนิตยสาร วารสาร หรือหนังสือ คิดเป็นร้อยละ 45.0

3. การพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา

เป็นการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างในเรื่องการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา โดยสามารถแจกแจงได้ดังนี้

ตารางที่ 12
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
การพูดคุยเรื่องเพศศึกษากับบุคคลต่างๆ

ชื่อบุคคล	เคยพูดคุย		ไม่เคยพูดคุย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พ่อแม่หรือผู้ปกครอง	295	70.2	125	29.8
เพื่อน	410	97.6	10	2.4
ครู อาจารย์	204	48.6	216	51.4
ญาติ พี่น้อง	187	44.5	233	55.5
คนรัก	195	46.4	225	53.6

จากตารางที่ 12 พบว่า วัยรุ่นเคยพูดคุยเรื่องเพศศึกษากับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 97.6 รองลงมา คือ พ่อแม่หรือผู้ปกครองคิดเป็นร้อยละ 70.2 และครู อาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 48.6 และพบว่าวัยรุ่นไม่เคยพูดคุยเรื่องเพศศึกษากับญาติ พี่น้องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.5 รองลงมา คือ ไม่เคยพูดคุยกับคนรักคิดเป็นร้อยละ 53.6 และครูอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 51.4

ตารางที่ 13

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการพูดคุย
เรื่องเพศศึกษาในหัวข้อต่างๆ กับสื่อบุคคล

หัวข้อ	พ่อแม่		เพื่อน		ครู		ญาติ พี่น้อง		คนรัก		ไม่เคยพูดคุยเลย	
	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย	ใช่	ไม่ใช่
1.การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของชายและหญิง การมีประจำเดือน การสืบพันธุ์ และการฉีดยาคุม	166 (39.5)	254 (60.5)	275 (65.5)	145 (34.5)	73 (17.4)	347 (82.6)	50 (11.9)	370 (88.1)	48 (11.4)	371 (88.3)	58 (13.8)	362 (86.2)
2.ข้อควรระวังและข้อควรปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การระวังรักษาร่างกายให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บและความผิดปกติทางเพศ	160 (38.1)	260 (61.9)	160 (38.1)	260 (61.9)	80 (19.0)	340 (81.0)	28 (6.7)	392 (93.3)	26 (6.2)	394 (93.8)	104 (24.8)	316 (75.2)
3.ความรัก การปฏิบัติตนระหว่างเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ ความรู้สึกทางเพศ	31 (7.4)	389 (92.6)	215 (51.2)	205 (48.8)	25 (6.0)	395 (94.0)	18 (4.3)	402 (95.7)	82 (19.5)	338 (80.5)	133 (31.7)	287 (68.3)
4.ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน การวางแผนครอบครัว การมีเพศสัมพันธ์ การเกี่ยวพาวาสี	133 (31.7)	287 (68.3)	236 (56.2)	184 (43.8)	32 (7.6)	388 (92.4)	46 (11.0)	374 (89.0)	75 (17.9)	345 (82.1)	98 (23.3)	322 (76.7)
5.เรื่องเพศสัมพันธ์ ค่านิยม สังคมและวัฒนธรรม	131 (31.2)	289 (68.8)	249 (59.3)	171 (40.7)	68 (16.2)	352 (83.8)	47 (11.2)	373 (88.8)	56 (13.3)	364 (86.7)	76 (18.1)	344 (81.9)

จากตารางที่ 13 พบว่า ในหัวข้อที่ 1 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับ "การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายของชายและหญิง การมีประจำเดือน การสืบพันธุ์ และการฉีกเปื่อย" วัยรุ่นจะพูดคุยกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65.5 รองลงมาคือ พ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 39.5 สำหรับหัวข้อที่ 2 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับ "ข้อควรระวังและข้อควรปฏิบัติเกี่ยวกับอวัยวะเพศ การระวังรักษาร่างกายให้ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บและความผิดปกติทางเพศ" วัยรุ่นจะพูดคุยกับพ่อแม่และเพื่อนในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 38.1 รองลงมาคือ ครู คิดเป็นร้อยละ 19.0 หัวข้อที่ 3 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับ "ความรัก การปฏิบัติตนระหว่างเพศ การระบายอารมณ์ทางเพศ ความรู้สึกทางเพศ" วัยรุ่นจะพูดคุยกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.2 รองลงมา คือ คนรัก คิดเป็นร้อยละ 19.5 ส่วนในหัวข้อที่ 4 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับ "ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ การเลือกคู่ครอง การแต่งงาน การวางแผนครอบครัว การมีเพศสัมพันธ์ การเกี่ยวพาราสิ" วัยรุ่นจะพูดคุยกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56.2 รองลงมาคือ พ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 31.7 และในหัวข้อที่ 5 ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับ "เรื่องเพศสัมพันธ์ ค่านิยม สังคมและวัฒนธรรม" วัยรุ่นจะพูดคุยกับเพื่อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 59.3 รองลงมาคือ พ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 31.2

ตารางที่ 14
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกจากการได้รับการสอน
เรื่องเพศศึกษาจากบุคคลต่างๆ

บุคคล	เคยได้รับการสอน		ไม่เคยได้รับการสอน	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พ่อแม่หรือผู้ปกครอง	248	59.0	172	41.0
ครู อาจารย์	365	86.9	55	13.1
เพื่อน	334	79.5	86	20.5
ญาติ พี่น้อง	85	20.2	335	79.8
คนรัก	95	22.6	325	77.4

จากตารางที่ 14 พบว่า วัยรุ่นเคยได้รับการสอนเรื่องเพศศึกษาจากครู อาจารย์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 86.9 รองลงมา คือ เพื่อน และ พ่อแม่หรือผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 79.5 และ 59.0 ตามลำดับ และพบว่ามีวัยรุ่นที่ไม่เคยได้รับการสอนเรื่องเพศศึกษาจากญาติ พี่น้องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.8 รองลงมา คือ ไม่เคยได้รับการสอนเรื่องเพศศึกษาจากคนรัก คิดเป็นร้อยละ 77.4

ตารางที่ 15
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความต้องการ
ให้มีการสอนเรื่องเพศศึกษา

ความต้องการให้มีการสอนเรื่องเพศศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการให้มีการสอน	374	89.0
ไม่ต้องการให้มีการสอน	46	11.0
รวม	420	100.0

จากตารางที่ 15 พบว่า วิทยุส่วนใหญ่ต้องการให้มีการสอนเรื่องเพศศึกษา คิดเป็นร้อยละ 89.0 โดยวิทยุที่ไม่ต้องการให้มีการสอนเรื่องเพศศึกษาคิดเป็นร้อยละ 11.0

ตารางที่ 16
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความต้องการเลือก
ผู้ที่มีความเหมาะสมที่สุดในการสอนเรื่องเพศศึกษา

ผู้ที่มีความเหมาะสมในการสอนเรื่องเพศศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
แพทย์และพยาบาล	67	16.0
พ่อแม่หรือผู้ปกครอง	98	23.3
ครู อาจารย์	68	16.2
นักจิตวิทยา	22	5.2
ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องเพศศึกษา	156	37.1
ไม่ตอบ	9	2.1
รวม	420	100.0

จากตารางที่ 16 พบว่า วิทยุ่ส่วนใหญ่คิดว่าผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องเพศศึกษาเป็นผู้ที่มีความเหมาะสมที่สุดในการสอนเรื่องเพศศึกษา โดยคิดเป็นร้อยละ 37.1 รองลงมา คือ พ่อแม่หรือผู้ปกครอง และครูอาจารย์ คิดเป็นร้อยละ 23.3 และ 16.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 17
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิธีการสอน
เรื่องเพศศึกษาที่ต้องการและไม่ต้องการ

วิธีการสอน	ต้องการ		ไม่ต้องการ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1.การสอนในห้องเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น แพทย์ พยาบาล และนักจิตวิทยา เป็นต้น	251	59.8	169	40.2
2.การสอนในห้องเรียนโดยครูแยกสอนเฉพาะนักเรียนชายหรือหญิงเพื่อไม่ให้เกิดความกระดากอายในการแสดงความคิดเห็นหรือสอบถาม	165	39.3	255	60.7
3.การสอนเรื่องเพศศึกษาควรเป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างเสรี	305	72.6	115	27.4
4.การสอนเรื่องเพศศึกษาจากกรณีศึกษาที่น่าสนใจต่างๆ เช่น ข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์	113	26.9	307	73.1
5.การสอนเพศศึกษาผ่านทางเว็บไซต์	77	18.3	343	81.7
6.การจัดทำเป็นหนังสือหรือคู่มือต่างๆ เพื่อศึกษาด้วยตนเอง	127	30.2	293	69.8
7.การจัดทำเป็นซีดีรอมสอนเพศศึกษา	82	19.5	338	80.5
8.การใช้โปรแกรมตั้งกระทู้หรือแชท (chat) เพื่อสอนและถามตอบเรื่องเพศศึกษา	100	23.8	320	76.2

จากตารางที่ 17 พบว่า วิทยาลัยส่วนใหญ่ต้องการวิธีการสอนเรื่องเพศศึกษาที่เปิดโอกาสให้นักเรียนสอบถามและเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องเพศได้อย่างเสรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.6 รองลงมา คือ การสอนในห้องเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น แพทย์ พยาบาล และนักจิตวิทยา เป็นต้น และการสอนในห้องเรียนโดยครูแยกสอนเฉพาะนักเรียนชายหรือหญิงเพื่อไม่ให้เกิดความกระดากอายในการแสดงความคิดเห็นหรือสอบถาม คิดเป็นร้อยละ 59.8 และ 39.3 ตามลำดับ

4. ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

เป็นการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างในเรื่องความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา โดยแจกแจงได้ดังนี้

ตารางที่ 18
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความสามารถ
ในการตอบคำถามวัดความรู้เรื่องเพศศึกษา

ความรู้เรื่องเพศศึกษา	ตอบถูก	ตอบผิด ไม่แน่ใจ	\bar{X}	S.D.
1. ถ้าผู้ชายมีน้ำอสุจิเคลื่อนออกมาทางอวัยวะสืบพันธุ์ในขณะที่นอนหลับแสดงว่าร่างกายผิดปกติ	335 (79.8)	85 (20.2)	0.80	0.40
2. การมีประจำเดือนหรือรอบเดือนเกิดจากการสลายตัวของเยื่อบุมดลูก โดยการที่สตรีมีประจำเดือนเป็นครั้งแรกจะถือเป็นการเปลี่ยนแปลงของระบบสืบพันธุ์ที่แสดงให้เห็นว่าร่างกายเจริญเติบโตพร้อมที่จะมีบุตร	339 (80.7)	81 (19.3)	0.81	0.40
3. อัณฑะเป็นต่อมเพศซึ่งมีหน้าที่ผลิตเซลล์เพศชายหรือสเปิร์ม โดยเปรียบได้เหมือนกับรังไข่ที่มีหน้าที่ผลิตเซลล์เพศหญิงหรือไข่	337 (80.2)	83 (19.8)	0.80	0.40
4. ขนาดของอวัยวะเพศชายและหญิงไม่มีผลต่อความสามารถในการสืบพันธุ์	252 (60.0)	168 (40.0)	0.60	0.49
5. ผู้หญิงที่ประจำเดือนขาดนั้นแสดงว่าตั้งครรภ์	185 (44.0)	235 (56.0)	0.44	0.50
6. การมีเพศสัมพันธ์ทำให้สมรรถภาพทางร่างกายในการเล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมอื่นๆ ลดลง	243 (57.9)	177 (42.1)	0.58	0.49
7. การใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์เป็นวิธีการที่ดีที่สุดในการคุมกำเนิดและป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	287 (68.3)	133 (31.7)	0.68	0.47
8. การทำความสะอาดอวัยวะสืบพันธุ์ถือเป็นสิ่งน่ารังเกียจ	385 (91.7)	35 (8.3)	0.92	0.28
9. หญิงสาวที่เยื่อพรหมจารีขาด แสดงว่าผ่านการร่วมประเวณีหรือมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายมาแล้ว ถือเป็นหญิงสาวที่ไม่บริสุทธิ์	225 (53.6)	195 (46.4)	0.54	0.50

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ความรู้เรื่องเพศศึกษา	ตอบถูก	ตอบผิด ไม่แน่ใจ	\bar{X}	S.D.
10.การทำหมันในเพศชายไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางเพศลดลง	227 (54.0)	193 (46.0)	0.54	0.50
11.การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองบ่อยๆ ทำให้เกิดการเสื่อมสมรรถภาพทางเพศได้	177 (42.1)	243 (57.9)	0.42	0.49
12.ความต้องการทางเพศเป็นความต้องการตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับทุกคนทั้งชายและหญิงโดยสามารถควบคุมได้	339 (80.7)	81 (19.3)	0.81	0.40
13.การร่วมเพศขณะมีประจำเดือนจะทำให้ตั้งครรภ์ได้	221 (52.6)	199 (47.4)	0.53	0.50
14.คนเรามีความรู้สึกทางเพศมาแต่แรกเกิด	75 (17.9)	345 (82.1)	0.18	0.38
15.การรับประทานไข่จะทำให้มีความรู้สึกทางเพศหรือกามารมณ์เพิ่มมากขึ้น	186 (44.3)	234 (55.7)	0.44	0.50
16.โดยทั่วไปหญิงและชายเมื่อแต่งงานกันแล้วจะสามารถปรับตัวให้เข้ากันได้เอง ไม่จำเป็นต้องศึกษากันก่อนแต่งงาน	271 (64.5)	149 (35.5)	0.65	0.48
17.การทำหมันชายอาจทำให้สมรรถภาพทางเพศและความรู้สึกทางเพศลดลง	198 (47.1)	222 (52.9)	0.47	0.50
18.การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองทำได้ทั้งชายและหญิง ไม่เป็นอันตรายและไม่ทำให้เกิดโรคร้ายแรงหรือหมดสมรรถภาพทางเพศ	190 (45.2)	230 (54.8)	0.45	0.50
19.ขนาดของอวัยวะเพศชายดูได้จากขนาดมือและเท้าของคนๆ นั้น	172 (41.0)	248 (59.0)	0.41	0.49
20.การที่ฝ่ายหญิงรีบถ่ายปัสสาวะหลังร่วมเพศจะสามารถป้องกันการตั้งครรภ์ได้	194 (46.2)	226 (53.8)	0.46	0.50
รวม			11.51	3.86

จากตารางที่ 18 พบว่า วิทยาลัยมีความรู้เรื่องเพศศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คือ มีค่าเฉลี่ยรวมของความรู้เรื่องเพศศึกษาคิดเป็น 11.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะพบว่า วิทยาลัย

สามารถตอบคำถามความรู้เรื่องเพศศึกษาในข้อที่ 8 คือ การทำความสะอาดอวัยวะสืบพันธุ์ถือเป็นสิ่งน่ารังเกียจ ได้ถูกต้องมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 91.7 รองลงมา คือ ข้อ 2 ซึ่งถามว่า “การมีประจำเดือนหรือรอบเดือนเกิดจากการสลายตัวของเยื่อบุมดลูก โดยการที่สตรีมีประจำเดือนเป็นครั้งแรกจะถือเป็นการเปลี่ยนแปลงของระบบสืบพันธุ์ที่แสดงให้เห็นว่าร่างกายเจริญเติบโตพร้อมที่จะมีบุตร” และข้อ 12 คือ “ความต้องการทางเพศเป็นความต้องการตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นกับทุกคนทั้งชายและหญิงโดยสามารถควบคุมได้” โดยมีผู้ตอบถูกในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 80.7 สำหรับความรู้เรื่องเพศศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างตอบผิดมากที่สุด คือ ข้อ 14 ซึ่งถามว่า “คนเรามีความรู้สึกทางเพศมาแต่แรกเกิด” คิดเป็นร้อยละ 82.1 รองลงมา คือ ข้อ 19 ซึ่งถามว่า “ขนาดของอวัยวะเพศชายดูได้จากขนาดมือและเท้าของคนๆ นั้น” และ ข้อ 11 .ซึ่งถามว่า “การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองบ่อยๆ ทำให้เกิดการเสื่อมสมรรถภาพทางเพศได้” คิดเป็นร้อยละ 59.0 และ 57.9 ตามลำดับ

ตารางที่ 19
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ระดับความรู้เรื่องเพศศึกษา

ระดับความรู้เรื่องเพศศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ความรู้ต่ำ	49	11.7
ความรู้ปานกลาง	235	56.0
ความรู้สูง	136	32.3
รวม	420	100.0

จากตารางที่ 19 พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาในระดับปานกลาง โดยคิดเป็นร้อยละ 56.0 รองลงมา คือ วัยรุ่นที่มีระดับความรู้สูง คิดเป็นร้อยละ 32.3 และวัยรุ่นที่มีระดับความรู้ต่ำ คิดเป็นร้อยละ 11.7

5.ทัศนคติต่อการพุดคุยและการสอนเพศศึกษา

เป็นการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับทัศนคติต่อการพุดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา โดยปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 20
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ทัศนคติต่อการพุดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา

ทัศนคติต่อการพุดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
1.การสอนเรื่องเพศศึกษาช่วยให้ท่านเกิดความรู้ความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ	170 (40.5)	220 (52.4)	26 (6.2)	2 (0.5)	2 (0.5)	4.32	0.65	เชิงบวก
2.การเรียนรู้เพศศึกษาจะช่วยส่งเสริมให้ท่านปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุข	119 (28.3)	210 (50.0)	86 (20.5)	3 (0.7)	2 (0.5)	4.05	0.75	เชิงบวก
3.ท่านได้รับความรู้เรื่องเพศศึกษาจากหลายแหล่งด้วยกัน และจากสื่อต่างๆ อย่างเพียงพอแล้ว จึงคิดว่าไม่จำเป็นต้องมีการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษาอีกก็ได้	34 (8.1)	51 (12.1)	117 (27.9)	167 (39.8)	51 (12.1)	3.36	1.10	เป็นกลาง
4.เรื่องอวัยวะเพศและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของร่างกายนั้น ไม่ควรนำไปปรึกษาผู้ใหญ่ เพราะเป็นเรื่องที่น่าอับอายและไม่สุภาพ	18 (4.3)	33 (7.9)	89 (21.2)	194 (46.2)	86 (20.5)	3.71	1.02	เชิงบวก
5.ความรู้เรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมดาของคนเรา จึงสามารถพุดคุยได้อย่างเปิดเผย	80 (19.0)	177 (42.1)	122 (29.0)	34 (8.1)	7 (1.7)	3.69	0.93	เชิงบวก
6.ผู้ประพฤตินิดทางด้านอาชญากรรมทางเพศ มักเป็นผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาและอบรมเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษามาก่อน	47 (11.2)	84 (20.0)	174 (41.4)	88 (21.0)	27 (6.4)	3.09	1.05	เป็นกลาง

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
7.การสอนเรื่องเพศศึกษาควรเป็นหน้าที่ของพ่อแม่หรือผู้ปกครอง	32 (7.6)	160 (38.1)	125 (29.8)	82 (19.5)	21 (5.0)	3.24	1.01	เป็นกลาง
8.การเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา ยิ่งเป็นการช่วยทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นและอยากรองเรื่องเพศมากขึ้น เป็นการชี้โพรงให้กระรอก	18 (4.3)	52 (12.4)	135 (32.1)	156 (37.1)	59 (14.0)	3.44	1.02	เป็นกลาง
9.การสอนเพศศึกษาเป็นสิ่งจำเป็น เพราะในช่วงวัยรุ่นมักมีแรงดันทางเพศสูงและการควบคุมจิตใจทางเพศยังไม่ได้พอ	127 (30.2)	211 (50.2)	64 (15.2)	10 (2.4)	8 (1.9)	4.05	0.85	เชิงบวก
10.หากต้องพูดถึงเรื่องเพศ ท่านสามารถพูดได้อย่างสะดวกใจ	32 (7.6)	120 (28.6)	197 (46.9)	59 (14.0)	12 (2.9)	3.24	0.89	เป็นกลาง
11.การพูดคุยเรื่องเพศศึกษาเป็นเรื่องน่าอาย ไม่สมควรพูดหรือซักถามเมื่อเกิดข้อสงสัย	10 (2.4)	32 (7.6)	98 (23.3)	210 (50.0)	70 (16.7)	3.71	0.91	เชิงบวก
12.การพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศศึกษาและเพศสัมพันธ์ช่วยให้เข้าใจความรู้เรื่องเพศศึกษาและเพศสัมพันธ์ได้ดีขึ้น	90 (21.4)	243 (57.9)	69 (16.4)	13 (3.1)	5 (1.2)	3.95	0.78	เชิงบวก
13.เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเพศสัมพันธ์ควรปรึกษาบิดามารดาหรือผู้ปกครองจึงจะดีที่สุด	84 (20.0)	150 (35.7)	147 (35.0)	27 (6.4)	12 (2.9)	3.64	0.97	เป็นกลาง
14.ในการสั่งสอนอบรมเรื่องเพศนั้น ควรจะมีการแนะนำเป็นรายบุคคล	47 (11.2)	150 (35.7)	155 (36.9)	57 (13.6)	11 (2.6)	2.61	0.95	เป็นกลาง
15.การพูดคุยเรื่องเพศศึกษาควรพูดคุยกับบุคคลที่ใกล้ชิดหรือมีความคุ้นเคยกันเท่านั้น	60 (14.3)	176 (41.9)	115 (27.4)	56 (13.3)	13 (3.1)	2.49	1.00	เป็นกลาง
รวม						3.50	.33	เป็นกลาง

จากตารางที่ 20 พบว่า วิทยุรุ่มมีทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม 3.50 จากข้อความที่เป็นตัวชี้วัดทัศนคติจำนวน 15 ข้อ ซึ่งหมายความว่า วิทยุรุ่มมีทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับที่เหมาะสมปานกลาง ทั้งนี้ หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หัวข้อที่ 1 ซึ่งกล่าวว่า “การสอนเรื่องเพศศึกษาช่วยให้ท่านเกิดความรู้ความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีในเรื่องธรรมชาติของเพศและพฤติกรรมระหว่างเพศ” โดยมีค่าเฉลี่ยถึง 4.32 สำหรับหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หัวข้อที่ 15 ซึ่งกล่าวว่า “การพูดคุยเรื่องเพศศึกษาควรพูดคุยกับบุคคลที่ใกล้ชิดหรือมีความคุ้นเคยกันเท่านั้น” โดยมีค่าเฉลี่ย 2.49

ตารางที่ 21

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ระดับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา

ระดับทัศนคติเกี่ยวกับการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติเชิงลบ	-	-
ทัศนคติเป็นกลาง	307	73.1
ทัศนคติเชิงบวก	113	26.9
รวม	420	100.0

จากตารางที่ 21 พบว่า เมื่อแบ่งระดับทัศนคติออกเป็น 3 ระดับ วิทยุส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติที่เป็นกลาง คิดเป็นร้อยละ 73.1 และวิทยุที่มีระดับทัศนคติเชิงบวก คิดเป็นร้อยละ 26.9 โดยไม่มีวิทยุที่มีระดับทัศนคติเชิงลบ

6.ทัศนคติเรื่องเพศศึกษา

เป็นการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา โดยปรากฏผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 22
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา

ทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
1.เพศศึกษาเป็นการศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก ทัศนคติและพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อเรื่องเพศ ธรรมชาติของเพศและการมีเพศสัมพันธ์	143 (34.0)	238 (56.7)	33 (7.9)	5 (1.2)	1 (0.2)	4.23	0.66	เชิงบวก
2.เรื่องเพศเป็นส่วนหนึ่งของความเจริญเติบโต บุคลิกภาพและสัมพันธภาพซึ่งช่วยให้คนเราดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุขและไม่ขัดต่อบรรทัดฐานของสังคม	108 (25.7)	247 (58.8)	57 (13.6)	7 (1.7)	1 (0.2)	4.08	0.69	เชิงบวก
3.การแสดงความรักใคร่กันในที่สาธารณะ ท่านรู้สึกว่าเป็นการไม่สมควรและน่าเกลียด	84 (20.0)	134 (31.9)	128 (30.5)	50 (11.9)	24 (5.7)	3.49	1.11	เป็นกลาง
4.ท่านไม่ค่อยสบายใจนักถ้าจะยอมรับว่าตนเองมีความสนใจในเรื่องเพศศึกษา	10 (2.4)	60 (14.3)	159 (37.9)	157 (37.4)	34 (8.1)	3.35	0.90	เป็นกลาง
5.เพศสัมพันธ์เป็นสัญชาตญาณธรรมชาติ สามารถเรียนรู้ได้จากประสบการณ์ของตน ไม่จำเป็นต้องไปศึกษาและแสวงหาข้อมูล	25 (6.0)	62 (14.8)	132 (31.4)	165 (39.3)	36 (8.6)	3.30	1.02	เป็นกลาง
6.การสำเร็จความใคร่และการมีความรู้สึกทางเพศเป็นเรื่องผิดปกติทั้งทางร่างกายและจิตใจ	23 (5.5)	45 (10.7)	90 (21.4)	172 (41.0)	90 (21.4)	3.62	1.10	เป็นกลาง

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
7.สังคมไทยไม่ยอมรับและประณามหากวัยรุ่นจะมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน	103 (24.5)	169 (40.2)	90 (21.4)	39 (9.3)	19 (4.5)	3.71	1.08	เชิงบวก
8.สังคมสมัยใหม่วัยรุ่นสามารถแสดงความรักและความต้องการต่อกันและกันได้อย่างเปิดเผย	41 (9.8)	93 (22.1)	126 (30.0)	123 (29.3)	37 (8.8)	3.05	1.12	เป็นกลาง
9.การมีเพศสัมพันธ์เป็นความสวยงามเป็นธรรมชาติ ไม่ใช่เรื่องน่าอาย แต่ถือเป็นการแสดงออกซึ่งความรักที่มีต่อกันของชายและหญิง	55 (13.1)	153 (36.4)	135 (32.1)	55 (13.1)	22 (5.2)	2.61	1.04	เป็นกลาง
10.การวางแผนครอบครัวถือเป็นส่วนหนึ่งของเพศศึกษาและเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตครอบครัว	221 (52.6)	157 (37.4)	33 (7.9)	7 (1.7)	2 (0.5)	4.40	0.75	เชิงบวก
11.การมีหลายรักหลายใจ (ตรงข้ามกับรักเดียวใจเดียว) เป็นเรื่องไม่เสียหายอะไร	27 (6.4)	54 (12.9)	87 (20.7)	128 (30.5)	124 (29.5)	3.64	1.21	เป็นกลาง
12.สังคมสมัยใหม่การทดลองอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานอย่างเป็นทางการไม่ถือเป็นเรื่องน่าอาย สามารถยอมรับได้	46 (11.0)	136 (32.4)	124 (29.5)	73 (17.4)	41 (9.8)	2.83	1.14	เป็นกลาง
13. ชายและหญิงควรศึกษากันนานพอสมควรก่อนที่จะตัดสินใจแต่งงานกัน	212 (50.5)	149 (35.5)	44 (10.5)	10 (2.4)	5 (1.2)	4.32	0.84	เชิงบวก
14. การรักรุนแรงจนตัวเป็นเรื่องล้าสมัยมาก	32 (7.6)	38 (9.0)	90 (21.4)	161 (38.3)	99 (23.6)	3.61	1.61	เป็นกลาง
15. ในสังคมไทยการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสถือเป็นเรื่องปกติ เพียงแต่ต้องรู้จักป้องกันการตั้งครรภ์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	63 (15.0)	129 (30.7)	124 (29.5)	75 (17.9)	29 (6.9)	2.71	1.13	เป็นกลาง
รวม						3.53	0.41	เป็นกลาง

จากตารางที่ 22 พบว่า วิทยาลัยที่สนใจทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา คิดเป็นค่าเฉลี่ยรวม 3.53 จากข้อความที่เป็นตัวชี้วัดทัศนคติจำนวน 15 ข้อ ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าวิทยาลัยที่สนใจทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาในระดับที่เป็นกลางหรือเหมาะสมปานกลาง ทั้งนี้หัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ หัวข้อที่ 10 ซึ่งกล่าวว่า “การวางแผนครอบครัวถือเป็นส่วนหนึ่งของเพศศึกษาและเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตครอบครัว” โดยมีค่าเฉลี่ยถึง 4.40 สำหรับหัวข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ หัวข้อที่ 9 ซึ่งมีข้อความว่า “การมีเพศสัมพันธ์เป็นความสวยงามเป็นธรรมชาติ ไม่ใช่เรื่องน่าอาย แต่ถือเป็นการแสดงออกซึ่งความรักที่มีต่อกันของชายและหญิง” โดยมีค่าเฉลี่ย 2.61

ตารางที่ 23
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม
ระดับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา

ระดับทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ทัศนคติเชิงลบ	-	-
ทัศนคติเป็นกลาง	276	65.7
ทัศนคติเชิงบวก	144	34.3
รวม	420	100.0

จากตารางที่ 23 พบว่า เมื่อแบ่งระดับทัศนคติออกเป็น 3 ระดับ วิทยาลัยส่วนใหญ่มีระดับทัศนคติที่เป็นกลาง คิดเป็นร้อยละ 65.7 และวิทยาลัยที่มีระดับทัศนคติเชิงบวก คิดเป็นร้อยละ 34.3 โดยไม่มีวิทยาลัยที่มีระดับทัศนคติเชิงลบ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential statistics)

1. ใช้สถิติ t – test และ One – Way ANOVA เพื่อทดสอบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกตามลักษณะทางประชากรกับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติ

สมมติฐานข้อที่ 1 วัยรุ่นที่ต่างเพศกันมีความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 24

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เรื่องเพศศึกษา
จำแนกตามเพศ

เพศ	ความรู้เรื่องเพศศึกษา				
	N	\bar{X}	S.D.	T	P
ชาย	210	11.95	3.76	2.33*	0.020
หญิง	210	11.08	3.90		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 พบว่า วัยรุ่นที่มีเพศแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของความรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยวัยรุ่นชายมีความรู้มากกว่าวัยรุ่นหญิง

ตารางที่ 25
แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการพูดคุย
และการสอนเรื่องเพศศึกษาจำแนกตามเพศ

เพศ	ทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา				
	N	\bar{X}	S.D.	T	P
ชาย	210	3.47	0.36	-1.73	0.085
หญิง	210	3.53	0.30		

จากตารางที่ 25 พบว่า วัยรุ่นที่มีเพศแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 26
แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเรื่องเพศศึกษา
จำแนกตามเพศ

เพศ	ทัศนคติเรื่องเพศศึกษา				
	N	\bar{X}	S.D.	T	P
ชาย	210	3.40	0.39	-6.54***	0.00
หญิง	210	3.65	0.38		

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 26 พบว่า วัยรุ่นไทยที่มีเพศแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 โดยวัยรุ่นหญิงมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาที่เหมาะสมมากกว่าวัยรุ่นชาย

สมมติฐานข้อที่ 2 วัยรุ่นที่มีอายุแตกต่างกันมีความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 27

**แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เรื่องเพศศึกษา
จำแนกตามกลุ่มที่มีอายุต่างกัน**

อายุ	ความรู้เรื่องเพศศึกษา					
	N	\bar{X}	S.D.	F	P	คู่ที่ แตกต่าง
(1) 13 – 15 ปี	134	9.97	3.60	20.607***	0.00	
(2) 16 – 18 ปี	134	11.64	3.51			(2)>(1)
(3) 19 – 21 ปี	152	12.76	3.91			(3)>(1)

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 27 พบว่า วัยรุ่นที่มีอายุแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของความรู้เรื่องเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า วัยรุ่นที่มีอายุ 16 – 18 ปี และวัยรุ่นที่มีอายุ 19 – 21 ปี มีความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่าวัยรุ่นที่มีอายุ 13 – 15 ปี

ตารางที่ 28

**แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการพูดคุย
และการสอนเรื่องเพศศึกษาจำแนกตามกลุ่มที่มีอายุต่างกัน**

อายุ	ทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา					
	N	\bar{X}	S.D.	F	P	คู่ที่แตกต่าง
(1) 13 – 15 ปี	134	3.44	0.34	3.397*	0.034	(3)>(1)
(2) 16 – 18 ปี	134	3.51	0.31			
(3) 19 – 21 ปี	152	3.54	0.34			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 28 พบว่า วัยรุ่นที่มีอายุแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า วัยรุ่นที่มีอายุ 19 – 21 ปี มีทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาที่เหมาะสมหรือถูกต้องมากกว่าวัยรุ่นที่มีอายุ 13 – 15 ปี

ตารางที่ 29
แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเรื่องเพศศึกษา
จำแนกตามกลุ่มที่มีอายุต่างกัน

อายุ	ทัศนคติเรื่องเพศศึกษา				
	N	\bar{X}	S.D.	F	P
(1) 13 – 15 ปี	134	3.50	0.41	2.951	0.053
(2) 16 – 18 ปี	134	3.59	0.40		
(3) 19 – 21 ปี	152	3.49	0.39		

จากตารางที่ 29 พบว่า วัยรุ่นที่มีอายุแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2

สมมติฐานข้อที่ 3 วิทยาลัยที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษาแตกต่างกัน

ตารางที่ 30

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้เรื่องเพศศึกษา
จำแนกตามกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	ความรู้เรื่องเพศศึกษา					คู่ที่ แตก ต่าง
	N	\bar{X}	S.D.	F	P	
(1) มัธยมศึกษาตอนต้น/เทียบเท่า	122	9.71	3.63	14.167***	0.00	(2)>(1)
(2) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช./ เทียบเท่า	123	12.04	4.31			
(3) ปวส./อนุปริญญา/เทียบเท่า	11	11.54	3.35			
(4)ปริญญาตรี	164	12.46	3.92			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 30 พบว่า วิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของความรู้เรื่องเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า วิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. หรือเทียบเท่า และวิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความรู้เรื่องเพศศึกษามากกว่าวิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า

ตารางที่ 31

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการพูดคุ
และการสอนเรื่องเพศศึกษาจำแนกตามกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	ทัศนคติต่อการพูดคุและการสอนเรื่องเพศศึกษา				
	N	\bar{X}	S.D.	F	P
(1) มัธยมศึกษาตอนต้น/เทียบเท่า	122	3.43	0.35	2.353	0.071
(2) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช./ เทียบเท่า	123	3.53	0.29		
(3) ปวส./อนุปริญญา/เทียบเท่า	11	3.52	0.36		
(4)ปริญญาตรี	164	3.53	0.33		

จากตารางที่ 31 พบว่า วิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยทัศนคติต่อการพูด
คุและการสอนเรื่องเพศศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติ
ฐานข้อที่ 3

ตารางที่ 32

แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของทัศนคติเรื่องเพศศึกษา
จำแนกตามกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่างกัน

ระดับการศึกษา	ทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา					คู่ที่ แตก ต่าง
	N	\bar{X}	S.D.	F	P	
(1) มัธยมศึกษาตอนต้น/เทียบเท่า	122	3.47	0.41	5.763***	0.0007	(2)>(1) (2)>(4)
(2) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช./ เทียบเท่า	123	3.65	0.41			
(3) ปวส./อนุปริญญา/เทียบเท่า	11	3.50	0.41			
(4) ปริญญาตรี	164	3.47	0.38			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 32 พบว่า วิทยาลัยที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของทัศนคติเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3

เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่า วิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. หรือเทียบเท่า มีทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาที่ถูกต้องมากกว่าวิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่าและวิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี

2. ใช้ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร

สมมติฐานข้อที่ 4 การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่น

ตารางที่ 33
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อมวลชน
กับความรู้เรื่องเพศศึกษา

การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน	ค่าสหสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา	P
หนังสือพิมพ์	0.021	0.661
นิตยสาร/วารสาร	0.173***	0.000
วิทยุ	-0.090	0.066
โทรทัศน์	0.035	0.481
อินเทอร์เน็ต	0.117*	0.016
ภาพยนตร์	0.083	0.088
หนังสือการ์ตูน	0.053	0.276
รวม	0.104*	0.033

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

***มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

จากตารางที่ 33 พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ หากวัยรุ่นเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อมวลชนมากก็จะมีความรู้เรื่องเพศศึกษามาก โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายสื่อพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารหรือวารสารมีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก ซึ่งหมายความว่า

วัยรุ่นที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทอินเทอร์เน็ตและนิตยสารหรือวารสารสูงก็จะมี ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาสูงด้วย จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 อย่างไรก็ตามความสัมพันธ์ที่ พบนี้อยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 34
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อบุคคล
กับความรู้เรื่องเพศศึกษา

การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล	ค่าสหสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา	P
พ่อแม่หรือผู้ปกครอง	-0.058	0.234
เพื่อน	0.127**	0.009
ครู/อาจารย์	-0.065	0.182
ญาติ พี่น้อง	-0.093	0.056
คนรัก	0.111*	0.023
รวม	0.017	0.727

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 34 พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายสื่อพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากเพื่อน มีความสัมพันธ์กับความรู้เรื่องเพศศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก ซึ่งหมายความว่า วัยรุ่นที่มีการเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากเพื่อนมากก็จะมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามากด้วย และการเปิดรับข่าวสารจากคนรักมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นความสัมพันธ์เชิงบวก ซึ่งหมายความว่า วัยรุ่นที่มีการเปิดรับข่าวสารจากคนรักมากก็จะมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามากด้วย จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 โดยความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำมาก

ตารางที่ 35
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อเฉพาะกิจ
กับความรู้เรื่องเพศศึกษา

การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ	ค่าสหสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษา	P
แผ่นพับ/แผ่นปลิว	-0.001	0.985
คู่มือ/เอกสาร/จุลสารเพศศึกษา	0.037	0.454
หนังสือเรียน	0.048	0.323
วิดีโอ/วีซีดี	0.175***	0.000
ภาพโฆษณา	0.142**	0.003
รวม	0.138*	0.005

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

***มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

จากตารางที่ 35 พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ หากวัยรุ่นเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อเฉพาะกิจมากก็จะมีความรู้เรื่องเพศศึกษามาก โดยความสัมพันธ์ที่พบอยู่ในระดับต่ำ เมื่อพิจารณาเป็นรายสื่อพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากภาพโฆษณา มีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการเปิดรับข่าวสารจากวิดีโอหรือวีซีดีมีความสัมพันธ์กับความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก ซึ่งหมายความว่า วัยรุ่นที่มีการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนประเภทภาพโฆษณาและวิดีโอหรือวีซีดีมากก็จะมีความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษามากด้วย จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4

สมมติฐานข้อที่ 5 การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษามีความสัมพันธ์กับทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของวัยรุ่น

ตารางที่ 36

แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อมวลชน
กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา

การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา	P
หนังสือพิมพ์	-0.051	0.296
นิตยสาร/วารสาร	0.083	0.088
วิทยุ	-0.112*	0.023
โทรทัศน์	-0.001	0.972
อินเทอร์เน็ต	0.038	0.428
ภาพยนตร์	0.076	0.116
หนังสือการ์ตูน	0.020	0.675
รวม	0.018	0.713

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 36 พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายสื่อพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากวิทยุ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นความสัมพันธ์ในเชิงลบ กล่าวคือ ยิ่งวัยรุ่นเปิดรับข่าวสารจากวิทยุมาก ก็จะมีทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาในทางที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น แต่ความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำมาก

ตารางที่ 37
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อบุคคล
กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา

การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา	P
พ่อแม่หรือผู้ปกครอง	0.094	0.052
เพื่อน	0.105*	0.030
ครู/อาจารย์	0.130**	0.008
ญาติ พี่น้อง	0.079	0.103
คนรัก	0.039	0.417
รวม	0.147**	0.002

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 37 พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ หากวัยรุ่นเปิดรับข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อบุคคลมากก็จะมีทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาที่เหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายสื่อพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากครูอาจารย์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการเปิดรับข่าวสารจากเพื่อนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก ซึ่งหมายความว่า วัยรุ่นที่มีการเปิดรับข่าวสารจากครู อาจารย์และเพื่อนสูงก็จะมีทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาในทางที่เหมาะสมด้วย แต่เป็นความสัมพันธ์ที่น้อยมาก

ตารางที่ 38
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อเฉพาะกิจ
กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา

การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษา	P
แผ่นพับ/แผ่นปลิว	0.050	0.299
คู่มือ/เอกสาร/จุลสารเพศศึกษา	0.059	0.227
หนังสือเรียน	0.164***	0.001
วิดีโอ/วีซีดี	0.136**	0.005
ภาพโฆษณา	0.097*	0.046
รวม	0.164***	0.001

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

***มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

จากตารางที่ 38 พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นั่นคือ หากวัยรุ่นเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อเฉพาะกิจมากก็จะมีทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาในทางที่เหมาะสมมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายสื่อพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือเรียน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากวิดีโอหรือวีซีดีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการเปิดรับข่าวสารจากภาพโฆษณามีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก ซึ่งหมายความว่า วัยรุ่นที่มีการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือเรียน วิดีโอหรือวีซีดีและภาพโฆษณามาก ก็จะมีทัศนคติต่อการพูดคุยและการสอนเรื่องเพศศึกษาในทางที่เหมาะสมขึ้นด้วย แต่เป็นความสัมพันธ์ที่น้อยมาก จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

ตารางที่ 39
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อมวลชน
กับทัศนคติเรื่องเพศศึกษา

การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชน	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติเรื่องเพศศึกษา	P
หนังสือพิมพ์	0.056	0.249
นิตยสาร/วารสาร	0.056	0.249
วิทยุ	-0.047	0.336
โทรทัศน์	0.023	0.630
อินเทอร์เน็ต	-0.123*	0.011
ภาพยนตร์	-0.112*	0.021
หนังสือการ์ตูน	-0.139**	0.004
รวม	-0.083	0.087

*มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

**มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 39 พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายสื่อพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตและภาพยนตร์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือการ์ตูนมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษา โดยเป็นความสัมพันธ์ในเชิงลบ หมายความว่า วัยรุ่นที่เปิดรับอินเทอร์เน็ตและภาพยนตร์มาก ก็จะมีทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาในทางที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น แต่เป็นความสัมพันธ์ที่น้อยมาก จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

ตารางที่ 40
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อบุคคล
กับทัศนคติเรื่องเพศศึกษา

การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจาก สื่อบุคคล	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติ เรื่องเพศศึกษา	P
พ่อแม่หรือผู้ปกครอง	0.156***	0.001
เพื่อน	-0.077	0.111
ครู/อาจารย์	0.083	0.088
ญาติ พี่น้อง	-0.012	0.802
คนรัก	-0.197***	0.000
รวม	-0.038	0.428

***มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

จากตารางที่ 40 พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อบุคคลโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 5 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายสื่อพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากพ่อแม่หรือผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก และการเปิดรับข่าวสารจากคนรักมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเป็นความสัมพันธ์ในเชิงลบ คือ เมื่อวัยรุ่นเปิดรับข่าวสารจากคนรักมาก ก็จะมีทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาในทางที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น แต่เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5

ตารางที่ 41
แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
ระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับเพศศึกษาจากสื่อเฉพาะกิจ
กับทัศนคติเรื่องเพศศึกษา

การเปิดรับข้อมูลข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจ	ค่าสหสัมพันธ์กับทัศนคติเรื่องเพศศึกษา	P
แผ่นพับ/แผ่นปลิว	0.039	0.416
คู่มือ/เอกสาร/จุลสารเพศศึกษา	-0.002	0.957
หนังสือเรียน	0.234***	0.000
วิดีโอ/วีซีดี	-0.166***	0.001
ภาพโฆษณา	-0.080	0.099
รวม	-0.012	0.798

***มีนัยสำคัญที่ระดับ .001

จากตารางที่ 41 พบว่า การเปิดรับข่าวสารจากสื่อเฉพาะกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 5 เมื่อพิจารณาเป็นรายสื่อพบว่า การเปิดรับข่าวสารจากหนังสือเรียน มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเป็นความสัมพันธ์ในเชิงบวก ส่วนการเปิดรับข่าวสารจากวิดีโอหรือวีซีดีมีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่ความสัมพันธ์ในเชิงลบ หมายความว่า เมื่อวัยรุ่นเปิดรับข่าวสารจากวิดีโอหรือวีซีดีมาก ก็จะมีทัศนคติต่อเรื่องเพศศึกษาในทางที่ไม่เหมาะสมมากขึ้น แต่เป็นความสัมพันธ์ที่น้อยมาก

ตอนที่ 3 การรวบรวมข้อมูลจากคำถามปลายเปิด

1. การเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากสื่อต่างๆ

1.1 เป็นการรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามมีจำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 76.90 สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 42

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์

หนังสือพิมพ์	จำนวน	ร้อยละ
เดลินิวส์	253	60.28
ไทยรัฐ	245	58.33
ข่าวสด	61	14.52
คมชัดลึก	49	11.66
มติชน	11	2.61
สตาร์ช็อคเกอร์	5	1.19
บางกอกโพสต์	4	0.95
สปอร์ตพูล	3	0.71
กรุงเทพธุรกิจ	3	0.71
ผู้จัดการ	2	0.47
เดอะ เนชั่น	1	0.23
ไทม์	1	0.23
สยามบันเทิง	1	0.23
บ้านเมือง	1	0.23

จากตารางที่ 42 พบว่า วิทยุส่วนใหญ่อ่านข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์และหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ โดยมีจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คือ คิดเป็นร้อยละ 60.28 และ 58.33 ตามลำดับ รองลงมา คือ หนังสือพิมพ์ข่าวสด และหนังสือพิมพ์คมชัดลึก

1.2เป็นการรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากนิตยสาร วารสาร โดยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามมีจำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 57.61 สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 43
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร
เรื่องเพศศึกษาจากนิตยสาร วารสาร

นิตยสาร วารสาร	จำนวน	ร้อยละ
คอสโมโพลิแทน (Cosmopolitan)	68	16.19
คลีโอ (Cleo)	63	15
ป๊อปปี้ (POP)	32	7.61
แอล (Elle)	27	6.42
คู่สร้างคู่สม	26	6.19
แพรว	24	5.71
เพนธ์เฮาส์ (Penthouse)	24	5.71
ไทยเพลย์บอย (Thai Playboy)	17	4.04
ทีวีพูล	16	3.80
ดิฉัน	15	3.57
ดารภาพยนตร์	13	3.09
ลิซ่า (Lisa)	12	2.85
ฟอร์แมน (For Men)	11	2.61
ลิปส์ (Lips)	8	1.90
เรอกับฉัน	7	1.66
คุณหญิง	7	1.66
ขวัญเรือน	7	1.66
เอ็ม แมกกาซีน (M Magazine)	7	1.66
อิมเมจ (Image)	7	1.66
นวลนาง	6	1.42
ผู้หญิง	6	1.42
พลอยแกมเพชร	5	1.19

ตารางที่ 43 (ต่อ)

นิตยสาร วารสาร	จำนวน	ร้อยละ
ฮอตซากุระ (Hot Sakura)	5	1.19
เดอะ บอย (The Boy)	4	0.95
เปรี้ยว	4	0.95
ชีวิตจริง	4	0.95
กุลสตรี	4	0.95
ไอซ์ (ICE)	4	0.95
นางนวล	4	0.95
อื่นๆ	59	14.04

จากตารางที่ 43 พบว่า วิทยุส่วนใหญ่อ่านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาจากนิตยสารคอสโมโพลิแทนและนิตยสารคลีโอ คิดเป็นร้อยละ 16.19 และ 15 ตามลำดับ รองลงมาคือนิตยสารป๊อป แอล และคู่สร้างคู่สม

1.3เป็นการรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากรายการโทรทัศน์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามมีจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 45.71 สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 44
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร
เรื่องเพศศึกษาจากรายการโทรทัศน์

รายการโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ซูรักซูรส (ช่อง 3)	165	39.28
ละครโทรทัศน์และภาพยนตร์	24	5.71
คลินิกรัก (ช่อง ITV)	18	4.28
ครบเครื่องเรื่องผู้หญิง (ช่อง 7)	10	2.38
ข่าว	8	1.90
เจาะใจ (ช่อง 5)	5	1.19
ผู้หญิงอยากรู้ (ช่อง 3)	4	0.95
รายการนี้มีคำตอบ (ช่อง 9)	2	0.47
รักเต็มร้อย	2	0.47
รายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาช่อง 11	2	0.47
รักลูกให้ถูกทาง (ช่อง 7)	1	0.23
พบคุณหมอ (ช่อง 5)	1	0.23
พบหมอศิริราช	1	0.23
ใครคู่ใคร (ช่อง 3)	1	0.23
ถอดรหัสใจ (ช่อง 7)	1	0.23
พบหมอชาวบ้าน	1	0.23
รายการการศึกษาทางไกลวังไกลกังวล	1	0.23

จากตารางที่ 44 พบว่า วิทยุส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากรายการซูรักซูรส ทางช่อง 3 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.28 รองลงมา คือ ละครโทรทัศน์และภาพยนตร์ รายการคลินิกรัก ทางช่อง 9 และรายการครบเครื่องเรื่องผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 5.71, 4.28 และ 2.38 ตามลำดับ

1.4เป็นการรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากรายการวิทยุ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามมีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.47 สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 45
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร
เรื่องเพศศึกษาจากรายการวิทยุ

รายการวิทยุ	จำนวน	ร้อยละ
ฮอตเวฟ (Hot Wave) 91.5 Mhz	12	2.85
เรดิโอไหวตแซทเทลไลท์ (RVS) 93.5 Mhz	7	1.66
กรีนเวฟ (Green Wave) 106.5 Mhz	5	1.19
โชว์วี เวฟ (Showy Wave) 97.5 Mhz	3	0.71
ร่วมด้วยช่วยกัน 96.0 Mhz	2	0.47
คูล เอฟเอ็ม (Cool FM) 98.0 Mhz	2	0.47
แซด เรดิโอ (Z Radio) 88.5 Mhz	1	0.23
เรดิโอ โนพรอบเบล็ม (Radio No Problem)	1	0.23
โมเดิร์นเลิฟ (Modern Love) 103.5 Mhz	1	0.23

จากตารางที่ 45 พบว่า วิทยุส่วนใหญ่ได้รับฟังข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากฮอตเวฟมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.85 รองลงมา คือ เรดิโอไหวตแซทเทลไลท์ และ กรีนเวฟ คิดเป็นร้อยละ 1.66 และ 1.19 ตามลำดับ

1.5เป็นการรวบรวมข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจากเว็บไซต์ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ตอบคำถามมีจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 30.95 สามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 46
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับข้อมูลข่าวสาร
เรื่องเพศศึกษาจากเว็บไซต์

เว็บไซต์	จำนวน	ร้อยละ	เว็บไซต์	จำนวน	ร้อยละ
www.sanook.com	29	6.90	www.18asians.com	1	0.23
www.yahoo.com	11	2.61	www.celebritystar.com	1	0.23
www.woman.com	5	1.19	www.jgirls.com	2	0.47
www.boyzone.com	4	0.95	www.xxx.com	1	0.23
www.lhudlok.net	9	2.14	www.gayxzone.com	3	0.71
www.pantip.com	4	0.95	www.siam2you.com	1	0.23
www.mweb.co.th	5	1.19	www.catcha.co.th	1	0.23
www.mthai.com	4	0.95	www.sexjapan.com	1	0.23
www.kapook.com	10	2.38	www.nudejapan.com	1	0.23
www.palm-plaza.com	4	0.95	www.rotten.com	2	0.47
www.thaisex.com	4	0.95	www.sex.com	21	5.0
www.sexstory.com	14	3.33	www.thehunt.com	2	0.47
www.maxvcd.com	4	0.95	www.dailynews.co.th	2	0.47
www.20vcd.com	3	0.71	www.108-1009.com	1	0.23
www.hunsa.com	5	1.19	www.eotoday.com	1	0.23
www.cindysex.com	2	0.47	www.thaisupermodels.com	2	0.47
www.thaiboy.com	4	0.95	www.18vcd.com	1	0.23
www.gaypicture.com	3	0.71	www.uh-oh.com	1	0.23
www.thehun.net	2	0.47	www.clinicrak.com	2	0.47
www.gthai.net	1	0.23	www.japansex.com	2	0.47
www.gayonline.com	1	0.23	www.jorjae.com	1	0.23
come.to/xcomic	3	0.71	www.formen.com	1	0.23

ตารางที่ 46 (ต่อ)

เว็บไซต์	จำนวน	ร้อยละ	เว็บไซต์	จำนวน	ร้อยละ
www.backdoor.com	1	0.23	www.asianmax.com	1	0.23
www.hotchick.com	1	0.23	www.love.com	1	0.23
www.sabye.com	1	0.23	www.sexclub7.com	1	0.23
www.babes.com	1	0.23	www.playboy.com	1	0.23
www.thaiclinic.com	2	0.47	www.japanesegirl.com	1	0.23
www.tboyx.com	1	0.23	www.a6.com	1	0.23
www.sexy.com	4	0.95	www.sextoon.com	3	0.71
www.enjoy.com	1	0.23	www.womantoday.com	1	0.23
www.japangirls.com	3	0.71	www.thaigirl.net	2	0.47
www.onlyteenz.com	4	0.95	www.darling.com	1	0.23
www.nood.com	1	0.23	www.motel99.com	2	0.41
www.siamgay.com	1	0.23	www.thaisexstory.com	21	5.0
www.ultrapassword.com	1	0.23	www.sexeducation.com	1	0.23

จากตารางที่ 46 พบว่า วิทยาลัยส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศศึกษาจาก www.sanook.com มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.90 โดยวิทยาลัยได้รับข่าวสารจาก www.sex.com และ www.thaisexstory.com ในจำนวนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.0 รองลงมา คือ www.sexstory.com คิดเป็นร้อยละ 3.33

2. เหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการและไม่ต้องการให้มีการการสอนเพศศึกษา

2.1 เป็นการรวบรวมเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการให้มีการสอนเรื่องเพศศึกษา โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ให้เหตุผลทั้งหมด 255 คน คิดเป็นร้อยละ 60.71 ทั้งนี้สามารถสรุปเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

1. จะได้มีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเพศศึกษาอย่างถูกต้อง จำนวน 85 คน (คิดเป็นร้อยละ 20.23)
2. จะได้สามารถปฏิบัติตนได้ถูกต้องเหมาะสม จำนวน 48 คน (คิดเป็นร้อยละ 11.42)
3. จะได้ทราบข้อมูลที่ถูกต้อง ไม่ต้องไปหาเองในทางที่ผิด โดยเฉพาะการแสวงหาจากสื่อลามก จำนวน 44 คน (คิดเป็นร้อยละ 10.47)
4. จะได้เป็นความรู้ติดตัวและเป็นการป้องกันปัญหาจากการไม่รู้หรือเข้าใจผิดหรือรู้ไว้ใช้ว่า จำนวน 40 คน (คิดเป็นร้อยละ 9.52)
5. เป็นเรื่องธรรมชาติที่สมควรจะรู้ จำนวน 30 คน (คิดเป็นร้อยละ 7.14)
6. จะได้สามารถป้องกันตนเองและป้องกันปัญหาสังคมที่จะเกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ได้ จำนวน 15 คน (คิดเป็นร้อยละ 3.57)
7. เป็นประโยชน์สำหรับตนเองต่อไป จำนวน 10 คน (คิดเป็นร้อยละ 2.38)
8. จะรู้วิธีป้องกันตนเองไม่ให้ติดโรคติดต่อทางเพศ จำนวน 7 คน (คิดเป็นร้อยละ 1.66)
9. จะได้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและชาย จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.42)

2.2เป็นการรวบรวมเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ต้องการให้มีการสอนเรื่องเพศศึกษา โดยมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ให้เหตุผลทั้งหมด 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.28 ทั้งนี้สามารถสรุปเหตุผลของกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

- 1.คิดว่ายังไม่ถึงเวลาที่จะต้องเรียนรู้ จำนวน 6 คน (คิดเป็นร้อยละ 1.42)
- 2.คิดว่ารู้เรื่องแล้วไม่จำเป็นต้องศึกษาเพิ่มอีก จำนวน 5 คน (คิดเป็นร้อยละ 1.19)
- 3.จะทำให้เด็กโตเกินวัย จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.23)
- 4.ไม่ใช่เรื่องที่สนใจอยากรู้ จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.23)
- 5.เป็นเรื่องส่วนตัว จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.23)
- 6.สามารถเรียนรู้ได้เองตามธรรมชาติ จำนวน 1 คน (คิดเป็นร้อยละ 0.23)
- 7.เป็นเรื่องที่ต้องเรียนรู้ด้วยตนเองจากประสบการณ์ จำนวน 6 คน (คิดเป็นร้อยละ 1.42)

3.อายุที่เหมาะสมที่ควรเริ่มมีการสอนเพศศึกษา

เป็นการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับอายุที่เหมาะสมที่ควรเริ่มมีการสอนเพศศึกษา ทั้งนี้มีกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นจำนวน 371 คน คิดเป็นร้อยละ 88.33 และสามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 47
แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ
ที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าควรเริ่มมีการสอนเพศศึกษา

อายุที่ควรเริ่มมีการสอน เพศศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 10 ปี	9	2.14
10 ปี	35	8.33
11 ปี	23	5.47
12 ปี	94	22.38
13 ปี	80	19.04
14 ปี	36	8.57
15 ปี	66	15.7
16 ปี	4	0.95
17 ปี	5	1.19
18 ปี	9	2.14
มากกว่า 18 ปีขึ้นไป	10	2.38

จากตารางที่ 47 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดว่าควรเริ่มมีการสอนเพศศึกษาเมื่อวัยรุ่นมีอายุ 12 ปี คิดเป็นเป็นร้อยละ 22.38 รองลงมา คือ อายุ 13 ปี และอายุ 15 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.04 และ 15.7 ตามลำดับ

4. การสอนเพศศึกษาที่จะดึงดูดความสนใจของวัยรุ่นได้

เป็นการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างว่าควรจะสอนเพศศึกษาอย่างไรจึงจะดึงดูดความสนใจของวัยรุ่นได้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมีจำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 40.95 สามารถสรุปความคิดเห็นได้ดังต่อไปนี้

4.1 ควรใช้สื่อการสอนประกอบ เช่น ภาพ สไลด์ และอุปกรณ์ต่างๆ ตามความเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น (จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 16.19)

4.2 การสอนเพศศึกษาแบบ Edutainment ที่สอดแทรกความรู้เรื่องเพศศึกษา เช่น การสอนในรูปแบบของทอล์คโชว์ (จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 9.52)

4.3 การสอนในรูปแบบของการจัดกลุ่มอภิปรายหรือพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการนักและเปิดโอกาสแสดงความคิดเห็นและซักถามได้อย่างเสรี (จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 4.76)

4.4 การสอนเพศศึกษาควรเป็นการสอนอย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา เพื่อเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีให้กับวัยรุ่นในการเรียนเพศศึกษาว่าเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่ใช่เรื่องน่าอาย (จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80)

4.5 ควรสอนโดยยกตัวอย่างเหตุการณ์ หรือกรณีศึกษาต่างๆ ที่น่าสนใจ โดยอธิบายถึงผลดีหรือผลร้ายที่จะเกิดขึ้น (จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.61)

4.6 ควรสอนแบบการนำเสนอข้อเท็จจริงเรื่องเพศ ที่ไม่ใช่หลักทฤษฎีหรือวิชาการจนเกินไป โดยใช้ภาษาและคำพูดที่เข้าใจได้ง่าย (จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.61)

4.7 สอนเพศศึกษาในประเด็นที่วัยรุ่นสนใจ โดยสอนตามวัยของผู้เรียนเป็นหลัก (จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.38)

4.8 การสอนเพศศึกษาโดยวิทยากรหรือบุคคลที่วัยรุ่นสนใจ (จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95)

4.9 การนำนิทาน การ์ตูน หรือภาพยนตร์มาสอนเรื่องเพศศึกษา (จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95)

5. สื่อในการสอนเรื่องเพศศึกษาที่สามารถเข้าถึงวัยรุ่นได้

เป็นการรวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของกลุ่มตัวอย่างว่าควรจะสอนเพศศึกษา โดยใช้สื่อชนิดใดจึงจะสามารถเข้าถึงวัยรุ่นได้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะมีจำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 60.23 และสามารถแจกแจงรายละเอียดได้ดังนี้

ตารางที่ 48

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสื่อที่ควรใช้
ในการสอนเพศศึกษาที่กลุ่มตัวอย่างคิดว่าสามารถเข้าถึงวัยรุ่นได้

สื่อที่ควรใช้ ในการสอนเพศศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
อินเทอร์เน็ต	31	19.28
โทรทัศน์	75	17.85
วิดีโอ, วีซีดี และดีวีดี	68	16.19
รูปภาพและอุปกรณ์จำลอง	26	6.19
หนังสือเรียน	22	5.23
ละครหรือภาพยนตร์	20	4.76
นักแสดง หรือผู้มีชื่อเสียงที่วัยรุ่นสนใจ	13	3.09
หนังสือการ์ตูน	12	2.85
นิตยสาร	10	2.38
วิทยุ	9	2.14
แผ่นพับและโปสเตอร์	8	1.90
หนังสือพิมพ์	5	1.19

จากตารางที่ 48 พบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่คิดว่าสื่อในการสอนเพศศึกษาที่สามารถเข้าถึงวัยรุ่นได้มากที่สุดคือ อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 19.28 รองลงมา คือ โทรทัศน์ และวิดีโอ วีซีดี และดีวีดี คิดเป็นร้อยละ 17.85 และ 16.19 ตามลำดับ

6.ประเด็นในการสอนเรื่องเพศศึกษา

เป็นการรวบรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างว่าต้องการให้สอนเพศศึกษาในประเด็นใด โดยกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นมีจำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 57.61 และสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

- 6.1การมีเพศสัมพันธ์อย่างปลอดภัย (จำนวน 90 คิดเป็นร้อยละ 21.42)
- 6.2โรคติดต่อทางเพศและการป้องกัน (จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 18.33)
- 6.3การคุมกำเนิด (จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 15.71)
- 6.4สุขอนามัยทางเพศ การป้องกันและการดูแลตนเองให้ปลอดภัยจากโรคทางเพศ (จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.23)
- 6.5การเปลี่ยนแปลงของร่างกายในแต่ละวัย รวมถึงการปรับตัวเมื่อเกิดความเปลี่ยนแปลง (จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.28)
- 6.6ลักษณะทางกายภาพ ความแตกต่างทางสรีรวิทยาของชายและหญิง (จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.38)
- 6.7การวางตัวและการปฏิบัติตนต่อเพศตรงข้าม (จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66)
- 6.8ลักษณะทางอารมณ์ ความต้องการทางเพศ การควบคุมและการระบายอารมณ์ทางเพศ (จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 6.66)
- 6.9การหลีกเลี่ยงและการป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร รวมถึงวัยที่เหมาะสมในการมีเพศสัมพันธ์ (จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.23)
- 6.10การใช้ชีวิตคู่ การเลือกคู่ครอง และการวางแผนครอบครัว (จำนวน 19คน คิดเป็นร้อยละ 4.52)
- 6.11ปัญหาที่อาจเกิดจากเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน (จำนวน 18 คิดเป็นร้อยละ 4.28)
- 6.12การตั้งครรภ์ (จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33)
- 6.13การปฏิบัติตนที่ถูกต้องเหมาะสมกับวัย (จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 2.85)
- 6.14ความผิดปกติทางเพศและรกร่วมเพศ (จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.14)
- 6.15การสืบพันธุ์ และระบบสืบพันธุ์ (จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.90)
- 6.16ศีลธรรม ค่านิยมและจิตสำนึกทางเพศที่ถูกต้องเหมาะสมของสังคมไทย (จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.66)
- 6.17ความรู้พื้นฐานด้านเพศศึกษาและความเชื่อที่ผิดเกี่ยวกับเพศศึกษา (จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.19)

- 6.18ความรัก (จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.95)
- 6.19ความผิดปกติของอวัยวะเพศ (จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.71)
- 6.20อาชญากรรมทางเพศและการป้องกัน (จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.47)

7. ลักษณะของผู้สอนเพศศึกษา

เป็นการรวบรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างว่าผู้สอนเพศศึกษาควรมีลักษณะอย่างไร โดยกลุ่มตัวอย่างที่แสดงความคิดเห็นมีจำนวน 242 คน คิดเป็นร้อยละ 57.61 และสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

7.1เป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ในด้านเพศศึกษา (จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 30)

7.2สุขภาพ น่าเชื่อถือ น่าเคารพและมีจรรยาบรรณความเป็นครูสูง (จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90)

7.3เข้าใจจิตใจและความรู้สึกของผู้เรียน (จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 11.90)

7.4ผู้สอนเพศศึกษาควรเป็นคนเปิดเผย ร่าเริง มีอารมณ์ขันและเป็นกันเอง (จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 10.95)

7.5มีทักษะการสื่อสารที่ดี มีจิตวิทยาในการสอน และสามารถสอนได้อย่างเข้าใจ (จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14)

7.6มีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษา กล่าวพูดกล้าสอนอย่างตรงไปตรงมา (จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80)

7.7เปิดกว้าง ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียน (จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.14)

7.8มีวัยใกล้เคียงกันกับผู้เรียน เป็นคนรุ่นใหม่ ทันสมัยและอยู่ในศีลธรรมอันดี (จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.42)

7.9มีจิตใจดี และมีสภาพจิตที่ปกติ (จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.19)